

روزنامه‌ها

یدیعوت آحار انوت

این روزنامه از سال ۱۹۳۰ منتشر می‌شود و از ۱۹۷۰ به این طرف، پرتیراژترین روزنامه اسرائیلی است. این روزنامه عموماً مقابل نتانیاوو و سیاست‌های او قرار می‌گیرد. در سال ۲۰۲۰ مطلبی با تیتراژ «لاف نزنید: قدرت حمله به ایران را ندارید» منتشر کرد. واینت پایگاه اینترنتی پر سر و صدای اسرائیلی متعلق به همین روزنامه بوده و از سال ۲۰۰۰ شروع به کار کرده است.

اسرائیل هیوم

از سال ۲۰۰۷ و به صورت رایگان منتشر می‌شود. در طیف راست‌گرای افراطی، حامیان سرسخت نتانیاوو و حزب لیکود قرار می‌گیرد و به همین واسطه به بی‌بی‌تون معروف است. چندی پیش مطلبی در واکنش به ترور شهید سلیمانی نوشت و این نکته را آورد که اسرائیل در سال‌های آینده باید با میراث سنگین سلیمانی در منطقه روبه‌رو شود.

معار یو

در سه دهه اول موجودیت اسرائیل مشهورترین و پرطرفدارترین روزنامه بوده و گرایش به طیف چپ دارد. امواج توپیتر همین روزنامه در سالگرد شهید سلیمانی هدف حمله هک‌های طرفدار ایران قرار گرفت. مسنولان روزنامه بعد از جنگ ۳۳روزه گفته بودند اگرچه مطالب انتقادی شدیدی علیه مدیریت این جنگ داشتیم، اما چاپ نکردیم و به روحیه خبرنگاری خیانت کردیم. چون به دنبال حمایت از ارتش و جنگ بودیم.

هاآرتص

قدیمی‌ترین روزنامه اسرائیلی است. چپگرا و منتقد اشغال مناطق ۱۹۴۸ است و از ایده دو دولت و توافق اسلحو حمایت می‌کند. دانشنامه بریکانیکا، هاآرتص را پرنفوذترین روزنامه اسرائیلی معرفی کرده است. هاآرتص مخاطبان نخبگانی دارد و بر تصمیمات رسمی مؤثر است. این روزنامه پیرامون شهادت شیرین ابوعاقله اعلام کرد که ارتش رژیم صهیونیستی قصدی در انجام تحقیقات در خصوص شهادت این خبرنگار ندارد.

جرورالم پست

انگلیسی زبان بوده و ابتدا تحت عنوان فلسطین‌پست و امروزه به اورشلیم پست هم شناخته می‌شود. رویکردهای پربسامدی بر این روزنامه حاکم بوده است و در نگرش سیاسی ثابت زیادی نداشته است. اما جدیدا در ردیف منتقدان نتانیاوو قرار گرفته است. ساختمان این روزنامه در سال ۱۹۴۸ بمب‌گذاری شد. سایت جرورالم پست در سالگرد شهید سلیمانی هدف حمله هک‌های طرفدار ایران قرار گرفت. سال ۲۰۱۹ گزارشی خطرناکترین شخصیت‌ها برای اسرائیل (تصراً سلیمانی و ابوعطا) را منتشر کرد.

«ایران» از جریان‌شناسی رسانه‌های صهیونیستی گزارش می‌دهد

پروپاگاندا به سبک صهیونیست‌ها

تسلط صهیونیست‌ها بر رسانه‌ها به شکل نامحسوسی تعیین‌کننده سیاست خارجی ایالات متحده است. با اینکه در سال‌های اخیر از نفوذ این رسانه‌ها نسبت به قبل بسیار کاسته شده، اما هنوز هم دانستن اینکه در درون رسانه‌های صهیونیستی چه می‌گذرد و ساکنان سرزمین‌های اشغالی از کدام رسانه‌ها تأثیر می‌پذیرند، موضوعی قابل توجه است. از این منظر بررسی جریان‌های رسانه‌ای در اسرائیل به عنوان یک کلونی اختصاصی صهیونیستی جالب خواهد بود. آنچه پیکربندی رسانه‌های رژیم صهیونیستی نشان می‌دهد در حقیقت بازتابی از سیاست و جامعه آن است؛ فضای مغشوش، متفرد و پرمنازعه.

شبکه‌های تلویزیونی

آی۲۴ نیوز

از سال ۲۰۱۳ راه‌اندازی شده و به سه زبان انگلیسی، عربی و فرانسوی تولید محتوا می‌کند. هدف این شبکه تغییر دیدگاه بین‌المللی درباره اسرائیل است. هاآرتص در گزارشی در سال ۲۰۱۹ نشان داد که آی۲۴ نیوز به منظور تضمین مجوز پخش انگلیسی به بنیامین نتانیاوو، پوشش مثبت بیشتری داده است.

کان ۱۱

یک شبکه آزاد و رایگان است. گرایش سیاسی این شبکه به دولت مستقر وابستگی دارد. این شبکه اغلب به اخبار و امور جاری می‌پردازد. سریال جاسوسی «تهران» در همین شبکه تولید شده بود. کان اولین شبکه‌ای بود که مستندی از آموزش زبان فارسی در بخش امور اطلاعاتی ارتش اسرائیل پخش کرد.

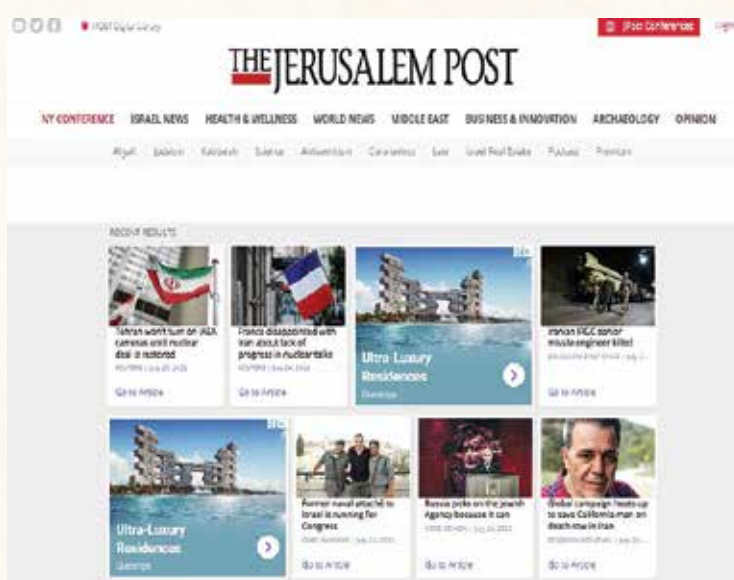
شبکه ۱۳ اسرائیل

اکثر موضوعات پرجاشیه از حادثه نطنز تا ترور شهید فخری‌زاده و گفت‌وگوهای قابل تأمل پیرامون محور مقاومت و در رأس آن ایران در این شبکه پرداخت و پخش می‌شود. همین شبکه بود که با پخش مستندی، ترور شهید فخری‌زاده را به طور کامل شبیه‌سازی کرد.

رسانه‌های اسرائیلی چگونه بر افکار عمومی ساکنان سرزمین‌های اشغالی تأثیر می‌گذارند؟

ایران در قاب رسانه‌های صهیونیستی

گروه سیاست / مراکز مطالعاتی، رسانه‌ها و اندیشکده‌ها در اسرائیل، بخشی از طراحی عملیات علیه دشمنان و رقبای رژیم غاصب را برعهده دارند. در این میان تحولات جمهوری اسلامی از اهمیت خاصی برخوردار است. رخدادها و حوادث جمهوری اسلامی به صورت ویژه زیر ذره‌بین کارشناسان صهیونیستی قرار می‌گیرد. محافل صهیونیستی با علم بر توانایی جمهوری اسلامی و ذکر این توانایی‌ها، جمهوری اسلامی را کشوری معرفی می‌کنند که درصد ناپودی اسرائیل است. برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز جمهوری اسلامی در رسانه‌های اسرائیلی به عنوان برنامه اتمی که درصد بی‌ثباتی منطقه غرب آسیا است، معرفی می‌شود. بخش عظیمی از ساکنان سرزمین‌های اشغالی (یهودیان) به دلیل ذهنیت‌هایی که رسانه‌های صهیونیستی برای آنها از ایران می‌سازند، حمله به تأسیسات

محافل صهیونیستی با علم بر توانایی جمهوری اسلامی و ذکر این توانایی‌ها، جمهوری اسلامی را کشوری معرفی می‌کنند که درصد ناپودی اسرائیل است. برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز جمهوری اسلامی در رسانه‌های اسرائیلی به عنوان برنامه اتمی که درصد بی‌ثباتی منطقه غرب آسیا است، معرفی می‌شود.

استراتژی ایجاد رعب و وحشت از طریق رسانه‌های تحت کنترل صهیونیست‌ها در اذهان یهودیان ساکن سرزمین‌های اشغالی و ملل مختلف جهان از جمله کشورهای خاورمیانه و مردم آمریکا پایه‌های اساسی پیش‌ریخته سیاست‌های اسرائیل را تشکیل می‌دهد. به‌طور کلی مقامات اسرائیل معتقد به تمرکز بر دشمنان و وحشت و هراس در جامعه داخل اسرائیل و ملل دیگر برای دستیابی به بازدارندگی بوده و «ترسیدن» مردم را ابزار اصلی کسب مشروعیت به منظور انجام حملات پیشگیرانه و ماجراجویی‌های سیاسی و نظامی بین‌المللی خود می‌پندارند. راستگرایان و چپگرایان صهیونیست در اتخاذ این راهبرد، عملکرد یکسانی داشته و نسخه مرجع برنامه‌ریزی‌ها و طراحی‌های این رژیم مبتنی بر اصل «بترسان و حکومت کن» بوده است. هدف اصلی از ایجاد هراس در اسرائیل

هسته‌ای ایران و مبارزه با نیروهای همپیمان در سرتاسر منطقه را مشروع می‌دانند و در نظرسنجی‌های مختلف در این رژیم همواره بخشی از ساکنان سرزمین‌های اشغالی خواهان ضربه زدن به منافع جمهوری اسلامی در منطقه غرب آسیا (خاورمیانه) و همچنین انجام عملیات امنیتی در داخل کشور جمهوری اسلامی بوده‌اند که همگی به خاطر تأثیرپذیری از این رسانه‌ها است.

ایران هراسی پدیددهی چند بعدی است که در پیوندی عمیق با موضوعات سیاسی و امنیتی قرار گرفته است. با وجود این، نمی‌توان با تقلیل آن به این ابعاد از ریشه‌های تاریخی، فرهنگی و حتی سیاسی و بین‌المللی آن غافل شد. این اصطلاح همچنین بی‌اعتمادی، نفرت، انزجار، حسادت، تبعیض، تعصب، نژادپرستی، کلیشه، ترس یا بی‌زاری از ایرانیان به عنوان یک گروه نژادی، قومی، زبانی و مذهبی را دربر می‌گیرد. در مجموع، ایران هراسی به عنوان یک سیاست، طی سالیان و ادراکات تولید شده متممادی برای اهداف مختلف به کار گرفته شده است. ایران هراسی برنامه‌های راهبردی به منظور برساخت تهدیدی بزرگ از ایران برای منطقه و فراتر از آن تهدیدی بزرگ برای صلح و امنیت جهانی است که با ایجاد هراس در تلاش است با تغییر رفتار بازیگران نظام بین‌الملل در برابر ایران، این کشور را تضعیف، تخریب و به حاشیه براند. این پدیده بیان‌کننده احساس مخالفت یا دشمنی با سیاست‌ها، فرهنگ، جامعه، اقتصاد یا نقش بین‌المللی ایران است.

به وجود آوردن یک ذهنیت تاریخی تلخ و ترسان در میان یهودیان استفاده می‌شود. این ترس شدید منشأ خشونت‌طلبی دائمی در بخش بزرگی از یهودیان مهاجر ساکن سرزمین‌های اشغالی است و رسانه‌های صهیونیستی سعی دارند این ذهنیت دروغین را بسازند که این بار عامل آن ایران مجرّم است؛ هولوکاستی که این بار عامل آن ایران مجرّم است؛ به تسلیحات هسته‌ای است! در واقع رژیم اسرائیل برای صهیونیست‌ها یک هولوکاست دائمی ذهنی ساخته است که خود را در آن زندانی می‌بینند و در اذهان آنها برای توجیه درندگی و ضرورت جنگ افروزی این رژیم، جلوگیری از واقعتی پیدا کردن این رویا کافی است.

اندیشکده صهیونیستی بگین سادات در مقاله‌ای «عنوان می‌کند که یهودستیزی از ایندولوژی رهبران انقلاب اسلامی جدا نیست»؛ این در حالی است که جمهوری اسلامی بارها عنوان کرده که حساب صهیونیست‌ها از یهودیان جداست. در این مقاله که در سال ۲۰۲۱ منتشر شده، همچنین آمده است که مقامات ایران ادعا کرده‌اند که تهران توانایی «تبدیل تل آویو و حیفا به خاکستر» را دارد.

در بخشی از این مقاله آمده است که «اسرائیل در دهه ۱۹۵۰، به عنوان بخشی از «دکترین پیرامونی» نخست‌وزیر وقت اسرائیل، دیوید بن گورین، روابط خود را با کشورهای غیرعربی و اقلیت‌های قومی آغاز کرد. در ۲۳ ژوئیه ۱۹۶۰، شاه ایران اسرائیل را به طور رسمی به رسمیت شناخت. اسرائیل و ایران هر دو روابط قوی با ایالات متحده داشتند و موساد و سیا برای نظارت و کنترل گروه‌های اسلامی مرتبط با

ساواک در تماس بودند. اما روابط ایران و اسرائیل با برکناری شاه در سال ۱۹۷۹ به هم خورد، روحانیون وارد عمل شده از مساجد برای تبلیغات ضداسرائیلی استفاده می‌کردند؛ از زمان به قدرت رسیدن نظام اسلامی، اسرائیل و ایران متخاصم بوده‌اند.» بر اساس این گزارش، «جمهوری اسلامی» ایران که دارای برنامه هسته‌ای و برنامه موشک‌های بالستیک است، از بدو تأسیس تاکنون به شدت ضد آمریکا و ضد اسرائیل بوده است. این کشور در تلاش برای تبدیل شدن به هژمون منطقه‌ای، خود را وقف ساخت شبکه فراملی کرده است و هدف نهایی آن، ایجاد هلال شیعی شکست‌ناپذیر در سراسر منطقه است به عنوان یک سکوی پرتاب برای قدرت‌نمایی جهانی بوده است؛ شبکه منطقه‌ای که ایران آن را ایجاد و پشتیبانی می‌کند و آن را «محور مقاومت» قدرت منطقه‌ای» می‌نامد.

سایت‌های خبری

گلوبس

یک وبسایت و روزنامه اینترنتی برای اخبار اقتصادی اسرائیل است. از سال ۱۹۸۰ منتشر می‌شود. این روزنامه به مسائل اقتصادی و اخبار دنیای تجارت بین‌المللی و به صورت خاص، اسرائیل می‌پردازد. اولین روزنامه در شبکه جهانی وب اسرائیل نیز هست. لیدی گلوبس، مجله ماهانه زیرمجموعه همین رسانه است که به مسائل زنان اختصاص دارد و به طور جداگانه در بازار مطبوعات فروخته می‌شود.

والا نیوز

وبسایت خبری روزنامه جرورالم پست است. این رسانه در مدتی به گزارش‌های جانبدارانه به نفع نتانیاوو متهم شده بود تا اینکه ایلان گشوا، مدیرعامل شرکت بزک که تا سال ۲۰۲۰ مالک والا بود، افشاکاری کرد که نتانیاوو و همسرش بر خیرهای والا نفوذ دارند. او افشا کرد که نتانیاوو مستقیماً دستور حذف برخی اخبار را می‌داده است. اخباری همانند خبر رابطه عاشقانه بین پسر نتانیاوو (یان) و یک زن نروژی غیریهودی. در این مجموعه وبلاگ، راستگرایان و وبلاگ‌نویس زیادی فعالیت می‌کنند.

دبکا فایل

یک پایگاه خبری میان‌رو که از سال ۲۰۱۵ فعالیت خود را آغاز کرده است، سیاست محتوایی این سایت تجزیه و تحلیل مسائل مرتبط با تروریسم، اطلاعات، امنیت ملی، روابط نظامی و بین‌المللی با تمرکز ویژه بر خاورمیانه است.

تایمز اسرائیل

یک روزنامه آنلاین چهارزبانه انگلیسی، عربی، فرانسوی و فارسی است که در سال ۲۰۱۲ راه‌اندازی شد. این نشریه تحولات در اسرائیل، خاورمیانه و سراسر جهان یهود را پوشش می‌دهد. پلتفرم وبلاگ روزنامه حدود ۹۰۰۰۰ وبلاگ‌نویس دارد. در سال ۲۰۱۶ خبری با عنوان کمک مفسد مالی فرانسوی آرنانو میمران برای نخست‌وزیر شدن نتانیاوو منتشر کرد.

اسرائیل دیفنس

نشریه صهیونیستی اسرائیل دیفنس، نشریه‌ای ویژه امور نظامی ارتش رژیم صهیونیستی است که عمدتاً در حوزه پوشش مسائل نظامی و امنیتی به تولید محتوا می‌پردازد. در میان مطالب این وبسایت، اخباری درباره دستاوردها و قدرت نظامی ایران قابل توجه است. انتشار اخباری درباره دستاوردهای حوزه دفاعی ایران در ساخت پهپادهای جدید انتقاد از عملکرد رژیم صهیونیستی در جنگ غزه از جمله محتوای این وبسایت است. این وبسایت اخیراً در مواجهه با یکی از مقامات سابق سازمان امنیتی شاهاک از قول وی نوشته بود که در شرایطی که هیچ استراتژی ملی در سال‌های گذشته وجود نداشته شرایط اسرائیل در حال وخیم شدن بوده و افزایش شکاف در جامعه اسرائیل یک روند ادامه‌دار چندساله داشته است.